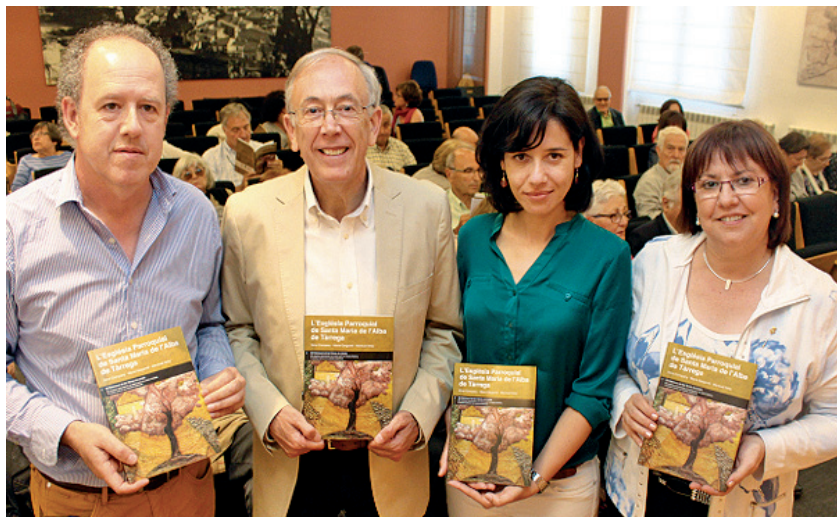

Col·lecció de llibres de l'IEI sobre el patrimoni

Ximo Company, delegat diocesà de Patrimoni Artístic del Bisbat de Lleida i director del Centre d'Art d'Època Moderna de la UdL, és coautor del llibre que inicia una col·lecció editada per l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), per divulgar i recuperar el patrimoni de les Terres de Lleida.

La sala de plens de l'Ajuntament de Tàrraga ha estat, el dijous 28 de maig, l'escenari de la presentació davant un públic nombrós del llibre *L'Església Parroquial de Santa Maria de l'Alba*.

L'acte ha estat presidit per l'alcaldeessa de Tàrraga, Rosa M. Perelló, acompanyada de dos dels autors de la publicació, el director Ximo Company i Meritxell Niña. El treball, del qual també és autora Maria Garganté, està il·lustrat amb fotografies del monument.

Segons Company, aquesta nova col·lecció «és de llarg recorregut i està adreçada a explicar, subratllar i recuperar el patrimoni de les Terres de Lleida, els seus monuments, la gent, la història, la cultura i les tradicions».

Consells diocesans de Presbiteri i de Pastoral

El dilluns 15 de juny es van celebrar els darrers dos Consells diocesans, Presbiteral i Pastoral, del curs 2014/2015. Aquests són un instrument que ajuda al Bisbe en el seu govern.

A la llum del què es va reflexionar en la passada Assemblea Diocesana, l'eix de reflexió d'ambdós Consells ha versat sobre «quines prioritats diocesanes podem assenyalar com urgents o importants i què més podem fer per estimular les vocacions al presbiterat».

Tant el conjunt de preveres que es van reunir al matí, com el Consell de Pastoral, reunit a la tarda, van anar concretant aquestes qüestions, sent crítics amb la situació actual de la nostra diòcesi, però alhora molt esperançats perquè hi ha molts homes i dones, cristians i cristianes, que intenten «ser» i «fer» Evangeli de Crist. Són moltes les persones que lluiten, malgrat les limitacions i errades, perquè l'Església de Lleida es mantingui ben viva i fidel a Jesucrist.

AJUDANT A VIURE

Deixebles de Jesús

El Catecisme que fèiem servir quan jo era nen deia que ser cristià és ser deixeble de Jesucrist, cosa que demana, com a mínim, proposar-te Jesús com a referent i deixar-lo fer posant-te a les seves mans, aprendre d'ell, intentar conèixer-lo cada vegada més i millor per tal d'anar pensant, sentint i vivint com el Mestre. Fóra bo, doncs, identificar alguns trets essencials del deixeble fixant l'atenció en algunes actituds d'aquells primers que l'acompanyaven i dels qui ens parlen els evangelis.

Comencem per seure als peus de Jesús i escoltar la seva Paraula amb temps suficient, amb calma, amb atenció, amb el cor disposat per acollir allò que diu. A molts batejats ens vindria bé dedicar més temps a aprendre de debò allò que Jesús va ensenyar i va fer. Jesús ha de ser per a nosaltres una persona viva, a qui estimem, no un personatge d'història a qui només admirem. I cal estimar-lo fent-lo el centre de la nostra vida.

A l'evangeli de Joan, l'escena de les noces a Canà de Galilea acaba amb aquestes paraules: «Així manifestà la seva glòria, i els deixebles van creure en ell» (Jn 2,11). Però creure en Jesús significa entendre que tot allò que va fer i va dir no són simplement esdeveniments històrics i paraules boniques, sinó ensenyaments per a la nostra vida, per a que ho posem en pràctica. Això suposa voler anar transformant la nostra vida aplicant en ella tot el que anem aprenent i coneixent sobre Jesús i el seu Missatge.

El ens diu, per exemple: «Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres» (Jn 13,35).

El deixeble es compromet amb els seus germans, amb les seves alegries i sofriments i comparteix amb ells allò que viu, seguint les petjades de Jesús. El deixeble no pot viure la seva relació amb Déu deixant de costat als altres.

Més encara: «ho deixaren tot i el van seguir» (Lc 5,11). Seguir Jesús significa deixar de banda tot allò que sé que m'aparta de Déu, perquè vull fer el camí que Jesús m'indica, i seguir el seu exemple de vida. Accepto les pròpies limitacions, els defectes, i totes aquelles coses que em costen en la vida o que podrien fer-me tornar enrere però, malgrat tot, vull seguir endavant al costat de Jesús.

I donar fruits (Jn 15,8): que pot significar també fer visible aquest seguiment i que els altres se n'adonin que coneixem i estimem Jesucrist, demostrant-ho amb obres i en veritat.

Podríem intentar fer una avaluació personalment, o amb algun bon acompanyant, analitzant la nostra vida a la llum d'algunes d'aquestes característiques del bon deixeble de Jesús. Veient quins són els nostres punts flacs; quines coses ens estan impedit ser un bon deixeble de Jesús; i què estem disposats a fer per a progressar i créixer en cadascuna d'aquestes característiques.

La millor manera de fer-ho serà, segons santa Teresa de Jesús —de qui celebrem 500 anys del seu naixement— «estar moltes vegades sols tractant d'amistat amb aquell que sabem que ens estima» (Vida 8,5).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

► FRANCESC PENA

Amb l'ajuda de Déu

«**M**'agrada autodefinir-me com a persona que ha aconseguit crear una família, pare de tres fills —dues noies i un vailet. En l'actualitat em dedico a la comunicació i procuro anar per lliure, sempre anar per lliure». En Francesc Pena, que és des de 2011 conseller delegat de la Xarxa de Comunicació Local, va rebre el misteri de la fe dels seus pares i del seu entorn. Amb els anys, ha après «a utilitzar-la». «Moltes vegades costa i és difícil —diu—, però és una bona xarxa de seguretat.»

Per què creu en Déu?

És difícil explicar els motius de la fe, tan difícil com explicar l'amor o el fet vocacional... Crec en Déu perquè noto la seva presència, perquè m'ajuda, perquè el necessito, perquè m'orienta, perquè em reconforta, perquè el seu misteri és enorme, perquè és el meu gran principi, perquè la vida sense Ell seria insuportable i Ell em dona un recolzament prou important com per poder enfrontar-me a tot.

Com l'ha ajudat la fe en la seva vida?

A una persona que li agrada molt anar per lliure com jo, li és imprescindible el misteri de Déu per ajudar-la a entendre per què fracasses i per què l'encertes. Procuro parlar cada dia una estoneta amb Ell per veure com ha anat la jornada. Un psicòleg em diria que tinc la capacitat d'autoanalitzar-me, però jo li diria que no, és Ell qui m'ajuda.

De què li està més agraït?

De la llibertat que em dona ser creient. El principi humanístic més important és poder utilitzar la teva llibertat —no tenir-la, sinó utilitzar-la. El seu misteri em permet errar-la i encertar-la, caure i tornar-me a aixecar. Sense la fe aniria com una pilota, donant tombs. Ei, també li faig retrets, però això queda entre Ell i jo.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per quan es perd la collita

Senyor, vet aquí un treballador que ha perdut la collita. Sembrà el seu tros al camp o a l'oficina, a la ciutat. Ha treballat amb

les seves eines a la terra o a un despatx, però en arribar la tardor no hi ha hagut collita.

Ha perdut tot el que tenia. Senyor, t'ho demano, dóna-li altra vegada llavor, i també sol, i coratge, perquè pugui tornar a començar. Després, sembrarà i recollirà. Infon la teva joia al seu cor perquè et lloï en el goig i en el dolor, tot confiant en el teu amor i en la teva protecció, i estimant-te sempre.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Oración diaria de las Misioneras de la M. Teresa de Calcuta

«**A**mado Jesús. Ayúdame a: —Esparcir tu fragancia, por donde quiera que vaya. —Inunda mi alma, con tu Espíritu y Vida. —Penetra y posee todo mi ser tan completamente que mi vida entera sea un resplandor de la tuya.»

Brilla a través de mí y permanece tan dentro de mí, que cada alma con que **me encuentre** pueda sentir **Tu presencia** en la **mía**.

¡Permite que **no me vean a mí** sino solamente a **ti, Jesús! Quédate** conmigo y empezaré a **resplandecer** como **Tú**. A **brillar** tanto que pueda ser una **luz** para los **demás**.

La **luz**, Jesús, vendrá toda **de Ti**, nada de ella **será mía**. Serás **Tú** quien **resplandezca** a los otros, a través **de mí**.

Brillando ante quienes me rodean, te **alabaré** como **quieres**.

Permíteme **predicarte** sin predicar, no con palabras sino:

- a **través de mi ejemplo**,
- a través de la **fuerza atractiva**,
- de la **influencia armoniosa** de todo lo que **haga**,
- de la inefable **plenitud del amor** que existe en **mi corazón** por **Ti**. Amén.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ser testigos del Señor

En cada día que amanece, en cada una de sus horas, en cada instante, dejémosnos encontrar por el Señor.

«Pensemos en Pedro —invita el Papa. Cuando confesó su fe en Jesús no lo hizo por sus capacidades humanas, sino porque había sido conquistado por la gracia que Jesús esparcía, por el amor que sentía en sus palabras y que veía en sus gestos.»

Pablo, en el camino a Damasco, comprendió que Jesús resucitado «lo amaba también a él, su perseguidor y su enemigo».

En nuestros mártires de ayer y de hoy se nos muestra la fuerza del Señor. Tuvieron «la experiencia de la misericordia, del perdón de Dios en Jesucristo». La testimoniaron con su palabra y dando su vida.

Hemos visto a Francisco conmovido ante los testigos que confesaron al Señor en medio de torturas ignominiosas. Ha hablado a los pueblos por las muertes infligidas por odio a la fe en nuestros días.

«Dejémosnos conquistar por Cristo, ¡qué alegría creer en un Dios que es todo amor, todo gracia! Esta es la fe que Pedro y Pablo han recibido de Cristo y han transmitido a la Iglesia.»

Alabemos al Señor por los testigos de nuestros días. Seamos testigos, en cada día, en cada hora, en cada instante. A veces no es fácil, pero la gracia de Dios nos acompaña.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

13. ■ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers. Sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Dimecres [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà). Sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar. Santa Magdalena Albrici de Como, verge agustina.

17. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambròs; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anneta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dissabte [Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus 7 fills, mrs.

19. ■ † Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / Sl 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat». Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor, i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrera els ramats, i m'ha dit: "Vés a profetitzar a Israel, el meu poble."»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les peïjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

En ell, hem rebut la nostra part en l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho duu a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fóssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança. Vosaltres vau escoltar l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la vostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també vosaltres, en el Crist, heu estat marcats amb l'Esperit Sant promès. Aquesta és la penyora de l'heretat que Déu ens té reservada, quan ens rescatarà plenament com a possessió seva personal. Aleshores serem lloança de la seva grandesa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espouseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells». Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertíssim. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, dijo Amasías, sacerdote de Casa-de-Dios, a Amós: «Vidente, vete y refúgiate en tierra de Judá; come allí tu pan y profetiza allí. No vuelvas a profetizar en Casa-de-Dios, porque es el santuario real, el templo del país.»

Respondió Amós: «No soy profeta ni hijo de profeta, sino pastor y cultivador de higos. El Señor me sacó de junto al rebaño y me dijo: "Ve y profetiza a mi pueblo de Israel."»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya. Por este Hijo, por su sangre, hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. El tesoro de su gracia, sabiduría y prudencia ha sido un derroche para con nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad.

Éste es el plan que había proyectado realizar por Cristo cuando llegase el momento culminante: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

Por su medio hemos heredado también nosotros. A esto estábamos destinados por decisión del que hace todo según su voluntad. Y así, nosotros, los que ya esperábamos en Cristo, seremos alabanza de su gloria. Y también vosotros, que habéis escuchado la palabra de verdad, el Evangelio de vuestra salvación, en el que creísteis, habéis sido marcados por Cristo con el Espíritu Santo prometido, el cual es prenda de nuestra herencia, para liberación de su propiedad, para alabanza de su gloria.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, llamó Jesús a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos. Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y añadió: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, para probar su culpa.» Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungián con aceite a muchos enfermos y los curaban.

Faç de Crist. Fragment del Tríptic de la Santa Cena, Sagristia de la Catedral de Toledo

COMENTARI

Enviats a portar el goig de l'Evangelí

Jesús va començar el seu ministeri a Galilea després que Joan fou empresonat.

Va cridar Simó i Andreu, Jaume i Joan perquè el seguissin: «Jo faré que sigueu pescadors d'homes» (Mc 1, 16s). D'altres se'ls ajuntaren, com Leví el cobrador d'impostos.

A tots els envia a predicar que el Regne de Déu és a prop, a curar malalts, a proclamar la Bona Notícia sota el signe del despreniment i la gratuïtat, sense pa ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, només les sandàlies per calçat. L'argument d'aquesta eucaristia és el de la vocació i missió que Déu confia a la seva Església.

Jesús no vol fer dels seus deixebles un grup de *purs i il·luminats*: els envia de dos en dos en missió enmig de tothom. El pla de Déu és reconduir totes les missions al Crist. La missió és un risc, els enviats poden no ser ben acollits. Els missioners-evangelitzadors no van a fer cap croada sinó una proposta tal com l'ha pensat Déu i la predica Jesús per a tothom, no tal com la volen els homes per a uns quants privilegiats. El bagatge *lleuger* dels Dotze en missió de sortida ens fa pensar en el bagatge *pesant* del nostre testimoniatge. No hauríem d'oblidar mai que la missió consisteix a ser testimonis davant del món que Jesucrist, enviat del Pare, mort i ressuscitat, ens ha enviat el seu Esperit perquè, per mitjà d'ell, tot torni al Pare. El pla de Déu

és que ens ha fet fills seus «en el seu Fill»: «Ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra» (segona lectura).

Déu ens ha elegit abans de crear el món i a través del baptisme ens ha privilegiat no perquè uséssim egoísticament aquest do, sinó perquè esdevinguéssim testimonis del seu amor. La proposta és de Déu, no nostra. La litúrgia celebra el misteri de la salvació en la seva totalitat. L'apòstol anuncia un únic missatge: el misteri de la recapitulació en Crist de tot l'ésser. Jesús ens invita a passar de la comunió interpersonal amb Déu a donar testimoni d'aquesta experiència arreu.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

El Vaticà fa pública l'encíclica *Laudato si'*

El dijous, 18 de juny, ha estat presentada davant els mitjans de comunicació l'encíclica del papa Francesc *Laudato si'*, sobre la cura de la creació.

Com ell mateix va informar públicament durant l'Àngelus del 14 de juny i durant l'audiència general, en aquest document es demana treballar i vetllar amb responsabilitat per la creació, amb especial atenció als més pobres, qui més sofreixen les conseqüències dels danys ambientals.

Els veïns reten homenatge a Mn. Joan Mora

El rector de la Parròquia del Carme, Mn. Joan Mora, ha rebut un homenatge dels veïns del barri Noguerola, Estació i Avinguda del Segre, especialment, pel seu vesant humà i solidari.

L'homenatge s'ha realitzat durant la lectura del pregó de les festes del barri, el passat 5 de juny, a l'Auditori Municipal. En l'acte, el paer en cap, Àngel Ros, ha subratllat el treball de Mn. Joan i «la gran sort de poder comptar amb ell quan, amb l'alberg municipal, se li va encomanar l'atenció a les persones més desvalgudes».

Assemblea del Servei Interdiocesà de Catequesi a Menorca

Tots els delegats de catequesi de Catalunya i les Illes Balears, presidits pel bisbe Sebastià Taltavull, s'han reunit en l'assemblea de final de curs, del 8 al 10 de juny, a Menorca. Els dos primers dies han estat de formació, a càrrec de Salvatore Soreca, director del De-

partament de Catecisme de la Conferència Episcopal Italiana, qui ha exposat una nova formació catequètica. Es tracta del «laboratori mitigato», que des de fa uns anys es duu a terme a Itàlia.

També hi ha hagut temps per fer una visita cultural a les ciutats de Maó i de Ciutadella.

Trini Catalán

L'Episcopal estrena un mural pintat per un alumne del centre

El Col·legi Episcopal de Lleida ha estrenat un mural artístic al pati del centre, pintat per un alumne de 2n de Batxillerat, Albert Bonet. L'estrena del mural s'ha fet en el marc de la cloenda de les activitats extraescolars, de la festa de fi de curs a Educació Infantil i de la revetlla de fi de curs.

La directora del centre, Antonieta Mateus, ha felicitat l'alumne autor del mural, que ha materialitzat el que ha estat el seu projecte de recerca com a estudiant de Batxillerat Artístic.

El mural representa les diferents etapes del coneixement, lligades a les de l'educació. Alhora, l'obra s'ha vinculat a les analogies cromàtiques, il·lustrant la diversitat de persones amb la diversitat de colors.

El mural, segons ha comentat l'Albert, convida a sentir l'Educació de manera viva.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere (juliol, agost i setembre)

De dilluns a divendres de 10 a 12 h
12 h - Eucaristia
Dissabtes de 10 a 12 h

- **Diumenge, 12 de juliol:**
—12 h, Confirmacions a la parròquia Mare de Déu de l'Assumpció del Pont de Suert.
- **Dimecres, 15 de juliol:**
—20 h, Eucaristia i processó a la parròquia de la Mare de Déu del Carme.
- **Dijous, 16 de juliol:** Mare de Déu del Carme.
- **Dissabte, 18 de juliol:**
—11 h, Ordenació Presbiteral. Catedral.
- **Diumenge, 19 de juliol:**
—12.30 h, Confirmacions a la Pquia. del Soleràs.

Visita Pastoral a Almatret

El bisbe Joan ha realitzat, el passat 6 de juny, una Visita Pastoral a Almatret, complimentant d'aquesta manera la que va iniciar la setmana passada a Maials, població amb la qual comparteixen la mateixa unitat parroquial.

Mons. Piris, després de celebrar l'Eucaristia a l'Església de Sant Miquel Arcàngel, va presidir l'assemblea de feligresos en el mateix temple, acompanyat del rector d'Almatret, Dimas Ntamushorora.

AYUDANDO A VIVIR

Discípulos de Jesús

El Catecismo que usábamos cuando yo era niño decía que ser cristiano es ser discípulo de Jesucristo, lo que pide, como mínimo, proponerte a Jesús como referente y dejarlo hacer poniéndote en sus manos, aprender de él, intentar conocerlo cada vez más y mejor para ir pensando, sintiendo y viviendo como el Maestro. Sería bueno, pues, identificar algunos rasgos esenciales del discípulo, fijando la atención en algunas actitudes de aquellos primeros que lo acompañaban y de los que nos hablan los evangelios.

Empecemos por sentarnos a los pies de Jesús y escuchar su Palabra con tiempo suficiente, con calma, con atención, con el corazón dispuesto para acoger lo que dice. A muchos bautizados nos vendría bien dedicar más tiempo a aprender de verdad lo que Jesús enseñó e hizo. Jesús debe ser para nosotros una persona viva, a quien amamos, no únicamente un personaje histórico al que admiramos. Y hay que amarlo haciéndolo el centro de nuestra vida.

En el evangelio de Juan, la escena de la boda en Caná de Galilea termina con estas palabras: «Así manifes-

tó su gloria, y los discípulos creyeron en él» (Jn 2,11). Pero creer en Jesús significa entender que todo lo que hizo y dijo no son simplemente acontecimientos históricos y palabras bonitas, sino enseñanzas para nuestra vida, para que las pongamos en práctica. Esto supone querer ir transformando nuestra vida aplicando en ella todo lo que vamos aprendiendo y conociendo de Jesús y su Mensaje.

Él nos dice, por ejemplo: «En esto conocerán que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros» (Jn 13, 35). El discípulo se compromete con sus hermanos, con sus alegrías y sufrimientos y comparte con ellos lo que vive, siguiendo las huellas de Jesús. El discípulo no puede vivir su relación con Dios dejando de lado a los demás.

Más aún: «dejándolo todo, le siguieron» (Lc 5,11). Seguir a Jesús significa dejar de lado todo lo que sé que me aparta de Dios, porque quiero hacer el camino que Jesús me indica, y seguir su ejemplo de vida. Acepto las propias limitaciones, los defectos, y todas aquellas cosas que me cuestan en la vida o que po-

drían hacerme volver atrás pero, a pesar de todo, quiero seguir adelante al lado de Jesús.

Y dar frutos (Jn 15,8): que puede significar también hacer visible este seguimiento y que los demás se den cuenta que conocemos y amamos a Jesucristo, demostrándolo con obras y en verdad.

Podríamos intentar hacer una evaluación personalmente, o con algún buen acompañante, analizando nuestra vida a la luz de algunas de estas características del buen discípulo de Jesús. Viendo cuáles son nuestros puntos débiles; qué cosas nos están impidiendo ser un buen discípulo de Jesús; y qué estamos dispuestos a hacer para progresar y crecer en cada una de estas características.

La mejor manera de hacerlo será, según santa Teresa de Jesús —de cuyo nacimiento celebramos 500 años— «estar muchas veces a solas tratando de amistad con aquel que sabemos que nos ama» (Vida 8,5).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737